

SKATTEMINISTERIET

Notat

J.nr. 2009-531-0021

3. juli 2012

NOTAT

til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg

om besvarelse af Kommissionens åbningsskrivelse nr. 2010/4192 af 30. april 2012 vedrørende kildeskat på udbytte til udenlandske investeringsinstitutter

Kommissionens Generalsekretariat har i brev af 30. april 2012, ref. SG-Greffe (2012) D/7594, fremsendt Kommissionens åbningsskrivelse vedrørende kildeskat på udbytte til udenlandske investeringsinstitutter.

Det er Kommissionens opfattelse, at den skattemæssige behandling af udbytter fra danske kilder er mere gunstig, når modtageren er et hjemmehørende minimumsbeskattet investeringsinstitut, end når modtageren er et minimumsbeskattet investeringsinstitut, hvis skattemæssige hjemsted er i en anden EU-medlemsstat eller EØS-stat som følge af, at et minimumsbeskattet investeringsinstitut med skattemæssigt hjemsted i en anden EU-medlemsstat eller EØS-stat ikke kan opnå fritagelse for kildeskat (udbyttefrikort).

Kommissionen anfører, at en ugunstig behandling af udbytte til institutter hjemmehørende i en anden EU-medlemsstat eller EØS-stat, kan afholde danske investorer fra at investere i dem, og udgør derfor en restriktion for de frie kapitalbevægelser. Den ugunstige behandling udgør ifølge Kommissionen endvidere en hindring for, at hjemmehørende selskaber kan rejse kapital hos udloddende investeringsinstitutter, der er etableret i en anden medlemsstat, hvilket udgør endnu en restriktion for de frie kapitalbevægelser.

Endelig anfører Kommissionen, at den danske beskatning er en hindring for hjemmehørende udloddende institutters frihed til at udbyde deres tjenesteydelser til danske hjemmehørende personer, eftersom disse er gjort mindre attraktive for sidstnævnte gennem en højere beskatning, hvilket i princippet er i strid med TEUF-traktatens artikel 56 og EØS-aftalens artikel 36.

Skatteministeriet anerkender, at danske og udenlandske investeringsinstitutter i visse tilfælde er undergivet en forskellig skattemæssig behandling i relation til beskatningen af udbytter fra danske selskaber, samt at denne forskel i beskatningen kan afholde danske investorer fra at investere via et udenlandsk investeringsinstitut og derfor udgør en restriktion for de frie kapitalbevægelser.

Det er dog samtidig Skatteministeriets opfattelse, at den forskellige skattemæssige behandling, der her er tale om, er retfærdiggjort af hensynet til at sikre sammenhængen i beskatningsordningen og en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen.

Sammenhængen i beskatningsordningen

Forudsætningen for, at en restriktion kan anses for retfærdiggjort af hensynet til at sikre sammenhængen i beskatningsordningen, er ifølge Domstolens praksis, at der foreligger en direkte sammenhæng mellem den pågældende skattemæssige fordel og udligningen af denne fordel ved en bestemt skatteopkrævning. Ved vurderingen heraf har Domstolen lagt afgørende vægt på, om udbyttet, der modtages af instituttet, skal videreudloddet, og om beskatningen hos deltagerne opvejer fritagelsen for kildeskat.

Den danske beskatningsordning for minimumsbeskattede investeringsinstitutter er netop karakteriseret ved, at udbytte, der modtages af instituttet, teknisk set skal videreudloddet, og at der sker en løbende beskatning hos deltagerne, der opvejer fritagelsen for kildeskat af udbytte til instituttet. De kriterier, Domstolen har opstillet for, hvornår der er en direkte sammenhæng, er altså opfyldt.

Det er helt afgørende for sammenhængen i den danske beskatningsordning, at fritagelsen for udbytteskat forbeholdes tilfælde, hvor fritagelsen opvejes af beskatning på deltagniveau. I tilfælde, hvor instituttet ikke for hvert indkomstår opgør en minimumsindkomst og på grundlag heraf indeholder kildeskat i forhold til deltagerne, er den direkte sammenhæng i beskatningen ikke til stede.

Da ikke-hjemmehørende investeringsinstitutter befinder sig uden for dansk jurisdiktion, kan disse institutter ikke på samme måde som danske institutter forpligtes til at indeholde udbytteskat i forhold til deltagerne i instituttet. Dermed kan der ikke sikres en beskatning, der opvejer en fritagelse for kildeskat i forhold til instituttet. Den grundlæggende forudsætning for skattefritagelsen – at der er sikkerhed for, at der betales dansk skat af samtlige udbyttebeløb – er således ikke til stede for de udenlandske investeringsinstitutters vedkommende, hvilket er baggrunden for, at de ikke kan opnå fritagelse for kildeskat på udbytter.

Denne forudsætning mangler også i tilfælde, hvor danske investorer investerer via et udenlandsk investeringsinstitut, da den manglende indeholdelse af kildeskat ved udbetaling til instituttet heller ikke her vil kunne opvejes af instituttets indeholdelse af udbytteskat i forhold til deltagerne. Herunder kan det ikke sikres, at der ikke sker en utilsigtet udskydelse af beskatningen.

Afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen

Domstolen har i sagen vedrørende Oy AA, C-231/05, anerkendt, at nødvendigheden af at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne kan begrunde en beskatningsordning, når denne har til formål at hindre former for adfærd, som kan gøre indgreb i en medlemsstats ret til at udøve sin beskatningskompetence med hensyn til virksomhed, der udøves på dens område.

Hvis ikke-hjemmehørende investeringsinstitutter fritages for kildeskat på udbytte fra danske selskaber, vil det indebære, at Danmark som kildeland mister sin beskatningsret til fordel for den medlemsstat, hvor investor har hjemsted. Udenlandske investorer vil således helt kunne undgå dansk kildeskat, hvis blot udbyttet kanaliseres via et ikke-hjemmehørende investeringsinstitut, der har valgt og opfylder betingelserne for, at instituttets indkomst skal beskattes hos deltagerne efter reglerne for minimumsbeskattede investeringsinstitutter. En sådan retstilstand ville bringe selve systemet med fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne i fare.

Det vil endvidere have vidtrækkende konsekvenser, hvis Danmark ikke kan beskatte udbytte fra danske selskaber både for indretningen af beskatningen i bred forstand og for alle de aftaler om dobbeltbeskatning, Danmark har indgået ifølge hvilke, kildelandet er tildelt retten til at beskatte udbytte.

Idet den danske beskatningsordning vedrørende minimumsbeskattede investeringsinstitutter herefter er nødvendig for at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne, skal Skatteministeriet også på denne baggrund fastholde, at reglerne ikke er i strid med EU-retten.

Regeringen har besvaret Kommissionens åbningsskrivelse i overensstemmelse med ovenstående.